ଅମ୍ଭର ରଚିତ ଅଟେ ଏ ବନ୍ଧ, ଅନ୍ୟ କହିବେ ନ ଛାପିବେ କେହ

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ

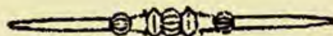
ଶ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା

ଓ

ଡାର୍ଶିଶାପବର୍ତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା

ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ରଚିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ

ମୂଲ୍ୟ ୦ଂ ୯ ତିନପଇସା ମାତ୍ର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ

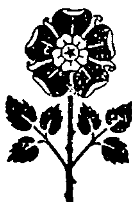

ସଂଚ ରାମକେର ।

(ନଳାକଟେଳାଭର ବୃତ୍ତି)

ନିଦ୍ରା ତେଜି ଉଠ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ   ଯଶୋବନ୍ତ ଡାକିଲେ
ମନ୍ଦ ମୁଖ ତୋର ପଖାଳ   ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଝରିର ମାଟର । ୧
ଅପ୍ରୁଛନ୍ତି ଗୋପ ବାଳକେ   ତୋର ଦର୍ଶନଚାନ୍ତି ।
ନିଦ୍ରା ତେଜ ଉଠ ବହନ   ଆରେ ନନ୍ଦ ସନ୍ତତି । ୨ ।
ବେଳ ହୋଇ ଯିବ ଉଛୁର   ଉଠ ମୋ ବେନୁପାଣି ।
କାକ ପିକ ରାବ କରନ୍ତି   ନିଶି ଶେଷ ହେଲାଣି । ୩ ।
ଦୂର ବନସ୍ତକୁ ଯିବୁରେ   ଅନ୍ନ ପୁଡା ବାନ୍ଧିଛି ।
ଶୀତଳ ପବନ ବହିଲା   ଉଠ ପଙ୍କଜ ଆଖି । ୪ ।
ତୋର ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ପଖାଳି   ବେଶଭୂଷା ହୋଇବୁ ।
ଦଧି ଅନ୍ନ ପୁଡା ଘେନରେ   ଗୋଧନ ଘେନ ଯିବୁ । ୫ ।
ବେଣି ବାନ୍ଧି ଦେବ ଯତନେ   କାଛ ପିନ୍ଧାଇ ବାସ ।
ନାନା ଅଳଙ୍କାର ଖଞ୍ଜିବ   ମନ ହେବ ଉଲ୍ଲାସ । ୬ ।
ଉଠ ଦୁଃଖୀଧନ ମୋହର   ହେଲା କେତେ ଉଛୁର ।
କି ଗୁଣ ଗାଇବି ମୁହିଁରେ   ତୁ ମୋ ଗଳାର ହାର । ୭ ।
କାଲି ଗୋଧନ ରଖିଯୋଗୁଁ   ଦେହ ତ୍ରାସ କି ତୋର ।
ଆଜ ନ ଯାଅରେ ଦୂରକୁ   ରାମ ପାଶେ ରହିବ । ୮ ।

ଏତେ ବୋଲି ଯଶୋଦା ଯେ କୃଷ୍ଣ ଭୁଜ ଧରିଲେ ।
ଉଠ ଉଠ ବାବୁ ମୋ ଧନ ବୋଲି ବସାଇ ଦେଲେ । ୯ ।
ଉଠିଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଶ୍ରୀମୁଖ ପଖାଳିଲେ ଯତନ ।
ଶୁକ୍ଳ ଝୀନବାସ ଘେନ ସେ ପୋଛି ଦେଲେ ବଦନ । ୧୦ ।
ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲନ୍ତି ମାଆଗୋ ଆଣ କଟାଳି ଯୋଡ଼ି ।
ମୁରଲିକ ଆଣି ଦିଅଗୋ ଦିଅ ଛନ୍ଦ ଦଉଡ଼ି । ୧୧ ।
ଖିର ସର ଲବନି ଦିଅଟିଗୋ ଅନ୍ନ ସଙ୍ଗତେ ମୋତେ ।
ଦୂର ବନସ୍ତକୁ ମୁଁ ଯିବି ଗୋପ ସୁତ ସଙ୍ଗତେ । ୧୨ ।
ସର ସର ପୁଳା ଦିଅ ମା ଯାଞ୍ଚି କୋଳକ ଆଣ ।
ନିଦାଘ ସମୟ ହୋଇବ ତେଜ ରବି କିରଣ । ୧୩ ।
ଗୋବିନ୍ଦ ବଚନେ ଯଶୋଦା ଘରୁ ଆଣନ୍ତି ସବୁ ।
କୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଦେଇ ବୋଲନ୍ତି ବାବୁ ବେଗେ ଆସିବୁ । ୧୪ ।
ମୁରଲି ବଜାଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଘରୁ ବାହାର ହେଲେ ।
ସେ ନାଦ ଶୁଣି ଗୋପପୋଏ ଡାକି ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ୧୫ ।
ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ମୋ ମନ ଗୋଡ଼ାଇବାକୁ ବୁଝେ ।
କହେ ଦିବାକର ତ୍ରିପାଠୀ ରଖ ରଖ ଗୋବିନ୍ଦେ । ୧୬ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା ଗୀତି

[ରାଗ କାମୋଦ]

ଅହେ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ, ଜଗତରୁ ଅନାଥ, ତୁମ୍ଭେ ହୋଇଲ
ଭାଇ ବେନ । ଗୃହ ଦେଲ ଘରଣୀ, ସଙ୍ଗରେ ନେଲ ଭଗ୍ନୀ,
ରଥେ ବସିଲ ତିନ ପ୍ରାଣି ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ ।
ଯାହା ଭୁଅଇ ଦେଲ ହର କେଜାଣି ନଥିଲା ଏପରି ଝଞ୍ଜ-
ଝିରଯା ରଖି; ସଙ୍ଗେ ନେଲ ଭଗ୍ନୀଙ୍କ ଲାଜ ନାହିଁ କି ନର-
ହରି ହେ । କଳାମୁଖ । ୧

ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥି ମୋକ୍ଷ, ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ ସେହି
ଦିନ, ତିନଜଣ ବସ୍ତୁ ହୋଇଲ ଦେଉଳର ସ୍ୱର୍ଗୁଲ ଢ଼କା
ଦେବକଣ ହେ । ଚକାଆଖି । କାହିଁକି ବାଦ୍ୟ ଘଣ୍ଟ ଜାଣେ
ବାଜିଲା ତୋ ସିଂହ ଦ୍ୱାରେଣ ତୋ ଦର୍ଶନେ ଭୂପାଳ ଅସିଲେ
ନାଦ ବାଜ ଅନେକ ସମ୍ଭବରେ ଜାଣ ହେ । ପହିଲୁଢ଼ା । ୨ ।

ସ୍ନାନ-ଦର୍ଶନ କର୍ ତୋ ରଥେ ବେଢ଼ା ଧୂଳି ହରିବୋଲ
ଡାକ ପଡଇ, ସ୍ନାନ ଦର୍ଶନୁ ଗଲ ତାପରେ ଯାହା ହେଲା
କହିବ ତା କେତେ ବୁଝାଇ ହେ । ଲଜ ବେଲ । ଗାଉଣିରୁ
ସେବକଙ୍କ ଯାଇ ତୋ ଅଙ୍ଗୁ ଅଳଙ୍କାର ଫେଇ ବାନ୍ଧଲେ
ତୋର ଦେହ ସିହାସନୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଉଁବାକୁ ଯିବା ସକ ଏହି
ହେ । ନହଖିଆ । ୩ ।

ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପଣ୍ଡାମାନେ ହେଉ ଦେଲେ ବାଧାକେ ପହଣ୍ଡି
ବିଜୟରେ ନେଲେ ହେଉ ନପାରୁ ତୋତେ ଛେଡ଼ଲେ
ସବୁ ଲୁଟେଖ ନେଲେ ରଥରେ ବସାଇଲେ ହେ । ହଡ଼ଲ୍ଲଅଖି
ଦଉଡ଼ି ଆଣ୍ଟେ ଦେଲେ ଭଡ଼ ଭେଣ୍ଡ ଲଗାଇଲେ ପୂଜାର
ଘଣ୍ଟା କାହାଳି ବାଜା ରଥେ ଜୋଡ଼ଲେ ବାଜ ରଥ ବାହକ
ଜାଣି ଜାର ହେ । ବସ୍ତ ହେଲା । ୪ ।

ଅନେକ ଦେଖ ଗାଳି ହସ୍ତରେ ବେତ ଧରି ବେତହଲାଇ
ବୋଲେ ଝିଙ୍କ ଦଉଡ଼ି ଧରି ଜନେ ଝିଙ୍କଲେ ତୋଷମନେ
ଜଡମ୍ ଭନ୍ନ ରଥ ଜାକ ହେ । ବେଣୁଧର। ଭଲ୍ଲୀ ସେ ନନ୍ଦୀ-
ଘୋଷ ଜଣ ତହୁଁ ବିଜୟ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ତାଳଧ୍ୱଜରେ ରାମ
ବସନ୍ତ ହୋଇ ତମ ମଧ୍ୟେ ଦେଖ ରଥର ଉତ୍ତମ ହେ
ଶିବ ହେଲା । ୫ ।

ରଥ ଯେ ଗଡ଼ଯାଇ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରହେ ତୁଣ୍ଡ୍ରୁ
ନଡ଼ିଆ ଅନେକ କେନ୍ଦୁ ମାରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ବେ ହୋଇ-
ଥାଏ ଠିଆ ଅଣ୍ଡୁକ ନଡ଼ିଆ ଅଧିକ ହେ । ଷଣ୍ଢ ମର ।
ଷାଠିଏ ପୌଷ୍ଟିକ ଗଡ଼ ଆସିଲ ବାଣ୍ଡେ ଗଡ଼ ଗଡ଼ ଖିର-
ଖେଚଡ଼ି ପିଠା ଖରଡ଼ା ଭଜା ମିଠା ଥାବର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଦେଲ ଗ୍ରହ ହେ । କୃଷ୍ଣ ଶବ । ୬ ।
କେତେ ଖାଅ ନଡ଼ିଆ ରଥେ ହୋଇଛ ଠିଆ ନଡ଼ିଆ ଖିଅ
ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ମୁଖରେ ଲଜ ନାହିଁ କା ଦ୍ୱାରେ ଲାଗି ଯାଇ
ଯଥା ପିଛିବା ପାଇଁ ମନ ହେ । କାଳ ଦକା ।

ଚୂଡ଼ା ଘସା ଚଉଡ଼ୁଏ ଖାଇ   ଝୀଲ୍ପି ଗଜା ପଣା ପିଇ
ଘର ଘରକେ ପୂଜା   ଖାଇ କରୁଛ ମଜା   ତାପରେ ଆଡ଼ପେ
ଝଜସ୍କୁ ହେ । ନାବବୁଢ଼ା । ୭ ।

ଅଭପେ ପୀତବାସ   ରହି କେତେ ଦିବସ   ତହିଁ ହୋଇଲ
ଅବସ'ର ।   ହେଉସ ପଞ୍ଚମି ଦିନ   ଧଇ ଅନେକ ଛନ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଜେସ୍ତେ ରୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାର ହେ । ଖାଇଚଗ୍ର ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯିବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ   କବାଟ କିଳିଲ ତୁରିତ   ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଦେବାରୁ ଗାଳି   ଗାଢ଼ା ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ଭାଳି   ରଥ ଲଙ୍ଗିଲେ
ଜଗନ୍ନାଥ ହେ । ବସ୍ତ୍ର କୁସ୍ର । ୮ ।

ଶୁଣନ୍ତୁ ପୀତବାସ   ଗଲ୍ପ ଗୁହୁର ଦିବସ   ଚକା ଛାଡ଼ିଲ ଷଣ୍ମୁଖ
ତହିଁ ଯେ ଥରଦନ   ପହୁଣ୍ଡି ଗଜାନନ   ରଥେ ବସିଲ ଦଧି-
ବେଣୁଦ ହେ । ସାରଙ୍ଗବାକା ।   ପୂର୍ବ ପହରେ ଗଲ ଭଞ୍ଜ
ଅପଣା ସିଂହଦ୍ୱାରେ ମିଳି   ଦେଖିଣ ଦାସିମାନେ   ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର
ବଚନେ   ସିଂହଦ୍ୱାରେ କବାଟ   କିଳିଲେ ହେ ।
କାଳୀଦହ । । ୯ ।

ବାଦ୍ୟ ଘଣ୍ଟା କାହାଳୀ   ନାଦେ ଦାଣ୍ଡ ଉଛୁଳି   ଭକ୍ତ ଜଗନ୍ତି
କେତେ ସ୍ତୁତି   ସ୍ୱର୍ଗେ ଦୁନ୍ଦୁଭି ବାଦ୍ୟ   ଶୁଭୁଛି ଘୋର ଶବ୍ଦ
ଦେବତାମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ । ତାଳଖିଆ ।
କେବୋଲେ ମଣିମା ମଣିମା   କେ ବୋଲେ ସୁହାଦ ଶ୍ରୀମା
ବରୁଣ କୁବେର ଯେ   ବେଦଧରଣ ବନେ   ପୁଷ୍ପ ବର୍ଷନ୍ତି
ଦେବ କନ୍ୟା ହେ । ନାଗ୍ନମସ୍ର । ୧୦ ।

ନାରଦନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ପଡ଼ୁଛି ଜଳଧାର ଏମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧବ ସେବକ
ଭ୍ରାନ୍ତ ଭଗିନୀ ଶୁଣ ସନ୍ଦର୍ଶି ହେବା ଲାଗି ଢନପୁର ଅନନ୍ଦ
ମନ ହେ । ବଡ ଶିଅ । ଦଣ୍ଡ୍ରୀମାନେ ଗାଇଲେ ଗୀତ
ସନ୍ଦର୍ଶି ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦ୍ୱାରେ ଘଲସ୍ତୁ ହର କବାଟ
ଅଛି ପଡ଼ି ଡାକିଲ ଆକୁଳେ ବହୁତ ହୋ' ଦକଡ଼ରୀ । ୧୧ ।

ଡାକିଲେ ନଶୁଣନ୍ତ କବାଟ ନଫିଟାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୁ ଦେବରାଜ
ପବନେ ଦେହ ଅଛି ଅକୁଳ ହେଲ ହର ଯାହାର ଫଳ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଜ ହେ । ଶଙ୍ଖ ଫୁଙ୍କା । ଦାସୀଙ୍କି ବୋଇଲ ବଚନ
ଲହ୍ମ ଦେବ ମୁଁ ଲକ୍ଷେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପାଟ ପଡନ କେତେ ଆଣି
ଅଛି ମୁଁ ଯେତେ ଦେବ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବହନ ଗୋ ।
ଦାସୀମାନେ । ୧୨ ।

ଏତେ ପ୍ରକାରେ ବୋଧ ଦେବାରୁ ଦସ୍ତ୍ରାନର୍ଥି କବାଟ ଫିଟା-
ଇଲେ ତାସୀ ଦାସୀ ବୋଇଲେ ରାମ ଅସ ତୁମ୍ଭେ ବହନ
ଥାଅନ୍ତୁ ଛିଦ୍ରେଦ ନବାର୍ଣ୍ଣା ହେ । ଅଦ୍ଧାନର ।
ଥାଆନ୍ତୁ ହଳଦୀ ମୁଖି ମନ ସେଁ ସିନା ଲୁଚିଲେ ଏତେ ଦ୍ୱନ୍ଦ
ଜହନ୍ତ ଯେ କମଳା ଶୁଣେହେ ନନ୍ଦବଳା ମୋଠାରେ ଭଲ
ଚିଁତେ ଛନ୍ଦ ହେ । ବଂଶମର । ୧୩ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ଦେଲେ ଗାଳି ହରହଳୀ ଓମ୍ବାଳି ଅନେକ
ଗୁଟ୍ଟି କଥା କହ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ବୋଧକଲ ଦେଉଁଲେ ବଳଭ ହର
ଉଛଳ ଭଲ ଭଗ୍ନୀ ହୋଇ ହେ । କଂସମର ।

ତାରିଲ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ କଥା ରଖି ଯୁଗ ଯୁଗକୁ
ଭଣିଲେ ଦିବାକର ନେପାଠୀ ଦୁଃଖସ୍ବର ଅନେକ ନନ୍ଦ
ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହେ । ଜୟମଙ୍ଗଳା । ୧୪ ॥

ତାରିଣୀ ପର୍ବତ ବର୍ଣ୍ଣନା

ମାତାଙ୍କ ନମ୍ବରକୁ ଜନମିଲେ ମାତ ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ତୁହି ।
ମାତା ଦେଖି ତୋତେ ନାମ ଯେ ବହିଲେ ତରତାରିଣି
ବୋଲାଇ ଗୋ ମାତ ।
ଯାଇ ରହିଥାଅ କେଉଁନ ଭ୍ରାତ ଗୋ ମାତ । ତୁମ୍ଭେ ରହି
ଥିବ ହୋଇ ଗୁପତ ଗୋ ମାତ । କଳିଯୁଗେ ପ୍ରକଟେ
ସତ୍ୟ ଗୋ ମାତ । ମାତା ଆଜ୍ଞା ପାଇ ପାତାଳ ପୁରକୁ ଗଲ ଯେ
ଦୁଇ ଭଗିନୀ ତ୍ରେତା ଦ୍ୱାପର ସରିଲା କଳି ହେଲା ମଧ୍ୟେ
ପ୍ରବେଶିଲ ଜାଣିଗୋ ଦେବୀ । ଥାନ ଖୋଜିଲୁ ମନେ ଭାବି
ଗୋ ଦେବୀ । ତତେ ଭଞ୍ଜପୁର ଲୋକେ ସେବି ଗୋ ଦେବୀ ।
ତୋର ମହିମା ମୁଖେ ବର୍ଣ୍ଣିବ ଗୋ ଦେବୀ । ୨ ।
ମଞ୍ଚରେ ଯେତେକ ଗିରି ରହିଥିଲା ପାଦଘାତେ ତାଙ୍କୁ ମାରି
ସବୁ ଗିରିଯାକ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ମନ ନହେଲା ତୁମ୍ଭର ଗୋ
ସ୍ଥାନ । କାହିଁ ନପାଇଲ ଦୁଇଜଣ ଗୋ ସ୍ଥାନ । ଘୃଷୁକୁଲ୍ୟ
ନଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ଗୋ ସ୍ଥାନ । ସେହି ଠାରେ ଏକ ଗିରି
ଶୋଭା ସ୍ଥାନ । ୩ ।

ସେ ଗିରି ଶିଖରେ ବସେ ଦେବୀ ମାତ,ମାଇଲୁ ଚରଣ ନେଇ ,
ଉଠେ ଦେଖିଲେ ଗିରି କଛ ନେ ନୋହଇଲ ସ୍ଥଳୀ ପ୍ରାପ୍ତେ
ଛତ୍ରକର ଗୋ ଦେଖି । ଦୁଇ ଭଉଣୀ ମନରେ ସୁଖି ଗୋ ଦେଖି
ତହିଁ ବସିଲ ଗୃହଁ କଳକ ଗୋ ଦେଖି । ତୋର ଜଣାଣ କରିଛି
ଟେକ ଗୋ ଦେଖି । ୪ ।

ସେ ପର୍ବତେ ରହି ସ୍ଥନ ଦେଇ ମାତ କାହାକୁ ପୁଜାରି କଲ୍ ।
କାହା କଣ୍ଠେ ବସି ଦେଉଳ ନର୍ମାଣି ତହିଁ ରୁ ଯାଇ ବସିଲୁ
ଗୋ ଅଦ୍ୟା । ତୋର ନାମ କଳିଯୁଗେ ସିଦ୍ଧା ଗୋ ଅଦ୍ୟା ।
ବର୍ଷରେ ଏକମାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗୋ ଅଦ୍ୟା । ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ସହ-
ଥାନ୍ତି ବୋଦା ଗୋ ଅଦ୍ୟା । ୫ ।

ଚୈତ୍ରମାସର ମଙ୍ଗଳବାରରେ ମାରୁଛନ୍ତି ଜଣେ ବୋଦା ।
ବାଳକମାନଙ୍କ ବାଳ କଢ଼ାଅନ୍ତି, ମନରେ କରୁଅନ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଗୋ ମାତା । ସର୍ବେ ଜାଣନ୍ତି ତୋର କଥା ଗୋ ମାତା ।
ଭବତାରିଣୀ ସିଦ୍ଧି ଦେବତା ଗୋ ମାତା । ବୋଦା ମାରିବାର
ଅଗଣିତ ଗୋ ମାତା । ୬ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ କେତେଜଣ ଦେଉଥାନ୍ତି ମା ତୋର ପର୍ବତେ
କେ ଅମୃତକୁଣ୍ଡ କରିଣ ଅନନ୍ତ ଘଣ୍ଟାବାନ୍ଧି ସାକ୍ଷାତେ ଗୋ ଜାଣି
ଏକ ବର୍ଷରେ ଗୃହ ଦାନ ଗୋ ଜାଣ । ନାନା ଉତ୍ସବ ତହିଁ
ନର୍ମାଣ ଗୋ ଜାଣ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ତହିଁ ଯାଉଥାନ୍ତି ଜନ
ଗୋ ଜାଣ । ୭ ।

କାହ୍ନା କଣ୍ଠେ ବସି ନୋହର ପର୍ବତେ ପାବଛ ନର୍ମାଣ କଲୁ ।
ଗଣିଲେ ସାତଶ ସତାଇଶି ପାବଛ କାହ୍ନୁଁ ମାତା ହୁଅଇଲ୍
ଗୋ ଦେଵୀ । ତତେ ଅନନ୍ଦରେ ସର୍ବେ ସେଵ ଗୋ ଦେଵୀ ।
ଜନେ ମନେ ଥାନ୍ତି ଖିବ ଗୋ ଦେଵୀ । ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ
ସେଵ ଥିବ ଗୋ ଦେଵୀ । ୮ ।

କାରୁନ୍ୟରୁ ମାତ ଜନମ ଲଭିଲୁ ଅଜୋନି ସମ୍ଭୂତା ତ ମା । ଭିଷ୍ଣୁ
ତଦ୍ତାରଣୀ ନାମ ଦୁଛ ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି ଅନନ୍ତ ମହିମା ତାଂର ।
ପିତା ନ ଥାଇ ଜନ୍ମିଲୁ ପର ଗୋ ତାର । ମାତା ଅଟନ୍ତି ରାକ୍ଷସ
ପର ଗୋ ତାର । ସୁଖୀ ଦୁଃଖୀର ବିପତ୍ତି ହର ଗୋ ତାର । ୯
ଆଉ ଅଧିକ କଲେଖିବ ଗୋ ମାତ ମୋହନ ସର୍ବର ଜଣ ।
ଚୈତ୍ର ମାସର ଗୁରୁବାର ପାଇଁ ଏ ଗୀତ କଲ ରଅଣ ଗୋ ମାତ
ତୋର କୃପାରୁ ଭଣିଲି ଗୀତ ଗୋ ମାତ । ଦିବାକର ତ୍ରିପାଠୀ
ଭଣିତ ଗୋ ମାତ । ମୋର ଶରଣ ରଖ ତୁ ହେତ
ଗୋ ମାତ ।୧୦ ।

Printed by S. B, Rath, at the Asha Press, Berhampur.

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆମ୍ଭର ରଚିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଆମ୍ଭଠାରେ ଓ ଆମ୍ଭ ସ୍ନେହୀ ବାଇନାଥ ସାହୁଙ୍କଠାରେ ପାଇ ପାରିବେ । ଏକାଳୀନ ନେଲେ ବେପାରିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କମିଶନ ଦେଉଁ ।

କୁଣ୍ଡଳଚକ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା

ଲକ୍ଷ୍ମୀନୃସିଂହ ଚଉତିଶା

ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୋବିନ୍ଦ ଚଉତିଶା

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରଶଂସା ଓ ସଙ୍ଗୀତ

ସଙ୍ଗୀତ ମୀନକେତନ

ସଙ୍ଗୀତ ଚଉତିଶା

କଳିଯୁଗ ଚଳଣି କୋଇଲି

ଗୋପି ବନବିହାର

ରାମ ବେଦନ ଚଉତିଶା

ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ତ୍ରିପାଠୀ
ମାର୍କେଟ ବଜାର
ଭଗବତ ମନ୍ଦିର
ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)

ଶ୍ରୀ ବାଇନାଥ ସାହୁ
ବୁକ୍‌ସେଲର
ମାର୍କେଟ ବଜାର
ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)

Printed at the
'Asha Press'
Berhampore